

Beantwoording IAK-vragen

1. Wat is de aanleiding?

De directe aanleiding is de voorziene invoering van de Nederlandse identiteitskaart die van een eID is voorzien. In het kader van de modernisering van de infrastructuur voor (digitaal) identificeren bij digitale transacties van burgers en bedrijven met de overheid en daartoe aangewezen instanties die het BSN mogen gebruiken (Impuls eID) wordt onder andere gewerkt aan de invoering van publieke inlogmiddelen. Voorshands gaat het daarbij, voor zover het publieke inlogmiddelen met een drager betreft, om de Nederlandse identiteitskaart en het rijbewijs. Met deze publieke middelen kan authenticatie op het hoogste betrouwbaarheidsniveau plaatsvinden (DigiD Hoog), waardoor de burger in staat wordt gesteld om op elektronische wijze diensten van de overheid of andere daartoe in regelgeving aangewezen instanties af te nemen die een dergelijk niveau van betrouwbaarheid vereisen. Dit betekent dat er op grond van de wetgeving die de digitale toegang tot deze diensten gaat regelen ook hoge eisen worden gesteld aan de betrouwbaarheid van de verschillende processen. Dit houdt ook in dat er met betrekking tot deze documenten een voorziening moet zijn (in technische stukken voorlopig aangeduid als configuratievoorziening) die ervoor zorgt dat het fysieke document en de daarop aangebrachte elektronische identiteitsfunctie onlosmakelijk met elkaar worden gekoppeld, er op ieder moment kan worden nagegaan of het document nog geldig is en ook de burger inzage kan bieden in het gebruik van zijn document als elektronisch identificatiemiddel. Om aan deze voorwaarden te kunnen voldoen dient er een registratie te zijn van alle documenten waarin de verschillende statussen (vervaardigd, uitgereikt, vermist, ingehouden, vervallen, onttrokken aan het verkeer) worden bijgehouden en die op ieder moment raadpleegbaar is. Voor rijbewijzen is een dergelijke registratie al voorhanden in de vorm van het centraal register rijbewijzen. Voor de Nederlandse identiteitskaart met eID zal de bestaande basisregistratie reisdocumenten worden uitgebreid.

2. Wie zijn betrokken?

Ministerie van BZK

De Minister van BZK heeft een rol als degene die zorg moet dragen voor het plaatsen van de publieke eID-functionaliteit op de NIK. De daaraan verbonden beheersmatige werkzaamheden zullen door de onder de minister van BZK ressorterende Rijksdienst voor identiteitsgegevens (RviG) worden verricht. Daarnaast is Logius verantwoordelijk voor de ICT-kant van het publieke eID-middel. Logius is de beheerder van diverse toegangsvoorzieningen die publiek en privaat gebruikt worden, zoals DigiD, eHerkenning, PKI-overheid en het portaal MijnOverheid.

Ministerie van BuiZa

De Minister van BuiZa is verantwoordelijk voor de uitgifte van de NIK buiten het Koninkrijk.

Gemeenten

De gemeenten zijn de organisaties die in het Europese deel van Nederland de NIK uitgeven waarop het publieke eID-middel zal worden geplaatst.

Autoriteiten in het Caribisch deel van het Koninkrijk Aangezien een wijziging van de Paspoortwet noodzakelijk is en de Paspoortwet een Rijkswet is, zal het Caribisch deel van het Koninkrijk dienen te worden betrokken bij de consultatie over de benodigde wetgeving.

3. Wat is het probleem?

Zie onder 1.

4. Wat is het doel?

- Creëren van de noodzakelijke voorzieningen om de burger met een NIK als publiek eID middel toegang te verschaffen tot de digitale overheid;
- Inrichten van een registratie die 24/7 beschikbaar is, voor de aanvraag en uitgifte van reisdocumenten en voor het gebruik van de e-NIK als publiek identificatiemiddel;
- Tegengaan van fraude met reisdocumenten;

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Omdat er bij een groeiend aantal overheidsdiensten sprake is van verplicht digitaal afhandelen, onder meer met de Belastingdienst, zal, is de introductie van een publiek eID-middel, met een hoog betrouwbaar karakter, noodzakelijk. Zo wordt het burgers mogelijk gemaakt zich met hoge betrouwbaarheid te identificeren bij de overheid, om vervolgens met die overheid te kunnen communiceren. Er bestaat op dit moment onvoldoende zekerheid dat tijdig voldoende en betaalbare

private middelen met een hoog betrouwbaarheidsniveau beschikbaar komen. Daarmee zou de kabinetsdoelstelling te komen tot toenemende digitale overheidsdienstverlening in gevaar komen en kunnen besparingen bij de uitvoeringsinstanties niet worden gerealiseerd. Daarmee is er een algemeen belang bij een middel dat zorg draagt voor een digitale identificatie en authenticatie van burgers en bedrijven in hun contacten met de overheid. De tijdige beschikbaarheid, betrouwbaarheid en betaalbaarheid daarvan rechtvaardigt overheidsinterventie door het uitgeven van een publiek eID-middel.

6. Wat is het beste instrument?

Om het publieke eID-middel in het leven te roepen is (wijziging van) wetgeving noodzakelijk. Voor de werking van het publieke eID-middel is noodzakelijk dat er op basis van persoonsgegevens versleutelde gegevens worden aangemaakt, geregistreerd en vervolgens aangebracht op de chip op het document. Er is hierbij sprake van verwerking van persoonsgegevens.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

Administratieve lasten:

Ten aanzien van de e-NIK geldt het volgende. Er zal sprake zijn van een vermindering van de administratieve lasten voor burgers doordat zij door gebruik van dit eID-middel (als authenticatiemiddel met een hoger betrouwbaarheidsniveau) een groter aantal diensten van de overheid digitaal kunnen afnemen dan nu het geval is. Het betreft dan diensten waarvoor nu nog een fysieke check van de identiteit nodig is. Deze diensten kunnen burgers dan plaats- en tijdonafhankelijk afnemen. Hierdoor vervallen onder meer reistijden naar het overheidsloket, wachttijden bij het loket en het handmatig invullen van formulieren. Het is evenwel zeer lastig hier een schatting voor te maken. Het is afhankelijk van vele factoren, zoals de penetratiegraad van de eID-middelen, het activeren van de eID functionaliteit door de burger (er is ervan uitgegaan dat 40 procent van de burgers die het e-middel heeft deze activeert) en de snelheid waarmee overheidsinstanties hun diensten zullen openzetten voor gebruik van de nieuwe eID-middelen.

Daarnaast is er sprake van een vermeerdering van administratieve lasten voor de burger voor het thuis activeren van de e-functionaliteit op de NIK door middel van een (PUK) code die hij krijgt thuisgestuurd. Bij de gemeente krijgt de burger bij het afhalen van de NIK een korte uitleg over het activeren van de (PUK) code (schatting 2 minuten). De burger zal vervolgens thuis (PUK) code activeren (schatting 3 minuten).

Tot slot is er een vermeerdering van administratieve lasten voor de burger indien de burger de (PUK) code voor het activeren van de e-functionaliteit op de NIK kwijtraakt. In dat geval kost het digitaal aanvragen, het in dit geval vereiste in persoon verschijnen aan het loket om de nieuwe (PUK) code op te halen en het thuis activeren van de nieuwe code extra tijd. Het zal hierbij gaan om een tijdsbestek van circa 70 minuten. De verwachting is dat 25 procent van de burgers jaarlijks een nieuwe (PUK) code zal moeten opvragen. Dit laatste is een schatting op basis van de huidige aantallen burgers die jaarlijks een nieuw DigiD wachtwoord aanvragen. Overigens is de verwachting dat dit percentage zal afnemen naarmate meer overheidsdiensten worden opgesteld voor digitaal gebruik en men het publieke eID-middel (en de daarbij behorende code) vaker zal gebruiken dan thans het geval is met DigiD.